

INDIA AND VS NAIPAUL

Adina PAICU

Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

*„Dacă ar exista un loc pe pământ unde toate
visurile oamenilor s-ar împlini din cele mai
vechi timpuri, acesta ar fi India”
Romain Rolland*

Rezumat:

În 1975, VS Naipaul s-a întors în India, țară pe care strămoșii săi o părăsiseră în urmă cu 100 de ani. Urmarea acelei călătorii a fost această capodoperă: un portret vibrant, rece al unei societăți traumatizate de secole de colonizare străină și bântuit de viziunea mistică a trecutului său. Bazându-se pe romane, buletine de știri, memorii politice și propriile sale întâlniri cu indienii – de la un prinț până la un inginer care construia case pentru săracii din Bombay – Naipaul prezintă un vast și misterios continent inaccesibil străinilor și abia cunoscut chiar de proprii locuitori. El ne prezintă programul spațial învechit, pe cei 5000 de voluntari încantând rugăciuni pentru a purifica un templu pângărit, pe despotul satului și pe revoluționarii Naxaliți care combină teroarea cu sacrificiile rituale.

Cuvinte cheie: India, istorie, societate, religie, cuceriri străine etc.

POSTCOLONIALISM: O PREZENTARE TEORETICĂ

Această parte introductivă prezintă diferite aspecte ale postcolonialismului cum ar fi: definiție, informații generale despre originea sa și se axează pe recutul colonial al Indiei.

Postcolonialismul indică un set de modalități de abordare a efectelor directe ale colonizării. Principalul său obiect de

INDIA AND VS NAIPAUL

Adina PAICU

„Constantin Brâncuși” University of
Târgu-Jiu

*“If there is one place on the face of this
Earth where all dreams of living men have found a
home from the earliest days when men began to
dream of existence it is India.”
Romain Rolland*

Abstract:

In 1975, V. S. Naipaul returned to India, the country his ancestors had left one hundred years earlier. Out of that journey he produced this concise masterpiece: a vibrant, defiantly unsentimental portrait of a society traumatized by centuries of foreign conquest and immured in a mythic vision of its past. Drawing on novels, news reports, political memoirs, and his own encounters with ordinary Indians - from a supercilious prince to an engineer constructing housing for Bombay's homeless - Naipaul captures a vast, mysterious, and agonized continent inaccessible to foreigners and barely visible to its own people. He sees both the burgeoning space program and the 5,000 volunteers chanting mantras to purify a defiled temple, the feudal village autocrat and the Naxalite revolutionaries who combined Maoist rhetoric with ritual murder.

Keywords: India, history, society, religion, foreign conquests etc.

POSTCOLONIALISM: A THEORETICAL APPROACH

This introductory part presents different aspects of post colonialism such as definition, general information about its origin and development and it focus on India's postcolonial past.

Post colonialism generally designates a set of theoretical approaches, which focus on the direct effects of colonization. Its primary object

studiu este încercarea de a explica, din punct de vedere politic și istoric, termenul „a coloniza” ca formă de exploatare umană, represiune și dependență. Postcolonialismul este o mișcare intelectuală puternică care încearcă să explice trecutul și cultura fostelor colonii.

Termenul postcolonialism apare pentru prima dată în a doua jumătate a secolului 20 dar, curând, își pierde sensul de bază istoric fiind folosit în multe domenii.

Sensul de bază al cuvântului „postcolonialism” se referă la pierdere a statutului de colonia a unui teritoriu și recâștigarea independenței politice.

O altă definiție mai complexă a acestui termen se referă la suma caracteristicilor economice, politice, sociale și culturale care caracterizează fostele colonii. Această definiție mai explică și maniera în care aceste țări își tratează moștenirea colonială mai ales din cauza felului în care colonizarea le-a modificat profund aspectele culturale, politice și economice.

Noi nu putem menționa termenul de post colonialism fără să vorbim și despre **decolonizare**.

Decolonizarea este un proces foarte important în ceea ce privește aspectele psihologice ale fostelor colonii. Scopul principal al acestui proces este de a convinge foștii coloniști că atitudinea lor față de putere trebuie să se schimbe drastic. Un exemplu concludent în acest caz este populația indiană după ce India și-a recâștigat independența în 1974.

Până recent conceptul de postcolonialism a fost un teritoriu neexplorat dar începând cu 1950 țările vestice au manifestat un interes major pentru „țările lumii a treia”. Postcolonialismul a devenit material de studiu în universitățile americane și în cele europene.

Un aspect mult discutat al postcolonialismului în aceste universități

of study is the attempt to explain, from historical and political point of view, the term “colonizing” as a form of human exploitation, repression and dependency. Post-colonialism is a powerful intellectual and critical movement which tries to explain the past and culture of former colonies.

The term post colonialism appeared for the first time in the second half of the 20th century and it soon lost its original historic meaning being used in a wide range of fields.

If we interpret the meaning of this term, literary, “post colonialism” refers to the status of a land that lost the status of a colony and has regained its political independence.

Another more complex definition of the term post colonialism refers to the sum of economic, politic, social and cultural features, which characterizes former colonies. It also explains the way in which these countries deal with their colonial heritage mainly because the long periods of colonization modified profoundly the social, cultural, political and economic aspects of these societies.

We cannot talk about post colonialism without mentioning the term **decolonization**.

Decolonization is a process that is very important for the cultural and intellectual aspect of the former colonized people minds. The main idea of the decolonizing process is to convince them that their attitudes towards power and oppression must change drastically. A fine example in this case is the Indian population after India regained its independence in 1974.

Until recently, the concept of post colonialization was an unexplored territory but since 1950 the Western countries began to pay a special interest to the “Third World countries”. This subject became even subject of study in the American universities and later on in the European ones.

A much-debated aspect of post colonialism in these universities is the clash of cultures. The question, which is often asked, is the following: how much of the original cultural inheritance of the colonized countries remains after their colonization? As known by everyone, the colonizing process is not something

este **ciocnirea culturilor**. Întrebarea, pusă adesea, este următoarea: cât anume din moștenirea culturală a popoarelor colonizate mai rămâne după colonizare? Așa cum toată lumea știe procesul de colonizare nu este ceva de comun acord ci un proces violent în timpul căruia colonizatorul își impune valorile și credințele popoarelor colonizate. Deși acestea își recapătă independența în cele din urmă, minșile lor încă poartă cicatricile colonizării.

Postcolonialismul mai implică și conflictul de identitate și moștenire culturală. Puterile coloniale cuceresc alte țări și distrug părți din tradițiile și cultura acestora; mai mult ei le înlocuiesc cu ale lor. Efectele acestor conflicte apar după câștigarea independenței statelor colonizate unul dintre acestea fiind regăsirea identității naționale.

Pe măsură ce generații întregi au trăit sub dominația colonială au adoptat într-o măsură mai mare sau mai mică tradițiile și cultura popoarelor vestice. Cea mai mare provocare în cazul statelor colonizate a fost identificarea propriei moșteniri mai ales datorită faptului că felul de viață vestic nu putea fi uitat cu ușurință. Această continuă dualitate este esența procesului de decolonizare în timp ce postcolonialismul este modalitatea intelectuală de a o trata.

Prin urmare cum s-ar putea desfășura acest proces de decolonizare? O posibilă soluție ar fi abordarea diplomatică și nu cea militară. Diplomația este mijlocul intelectual cel mai potrivit în acest sens mai ales pentru că multe foste colonii încearcă să-și păstreze propriul limbaj. Multe din cărțile indiene care au ca subiect postcolonialismul sunt scrise în engleză.

O ISTORIE SCURTĂ APOSTCOLONIALISMULUI

Secolul 16 marchează începutul

mutually agreed by countries involved but a most violent process during which the colonizer imposes his values and beliefs to the colonized people. Although they gain their independence, their minds still bear the scars of the colonization. So the colonists failure of total independence made the process of decolonization rather tense and emotional.

Post colonialism also deals with the conflicts of identity and cultural belonging. Colonial powers came to foreign states and destroyed parts of the native tradition and culture; furthermore, they continuously replaced them with their own ones. This often led to conflicts when countries became independent and suddenly faced the challenge of developing a new nationwide identity and self-confidence.

As generations had lived under the power, of colonial rulers, they have more or less adopted their Western tradition and culture. The challenge of these countries was to find an individual way to identify what belonged to them. They could not rid of the Western way of life from one day to another. On the other hand, former colonial powers had to change their self-assessment. This continuous duality is the essence of the decolonization process while post-colonialism is the intellectual direction that deals with it.

So how is this difficult process of decolonization being done? One viable solution is by the power of language and not by military violence. Language is the intellectual means by which post-colonial communication takes place. This is most important as most colonial powers tried to integrate their language, the major aspect of their civilized culture, in foreign cultures. A lot of Indian books related to the post-colonialism period are written in English.

SHORT HISTORY OF INDIAN COLONIALISM

The 16th century marks the beginning of the Indian coast colonization. Countries like Portugal, Netherlands and France established their control on large parts of the Indian continent. In 1756 the British East India

colonizării indiene. Țări ca Portugalia, Olanda și Franța controlează teritoriile mari din continentul Indian. În 1756 British East India Company a fost fondată și Imperiul Britanic prin intermediul acesteia controla majoritatea orașelor Indiene cum ar fi Calcutta, Bombay și Madras.

Colonizarea engleză în India a respectat în mare parte modelul clasic. După mai multe războaie Forțele engleze le-au învins pe cele indiene și dominația engleză a început. Coloniștii englezi considera populația indiană ca fiind necivilizată și îi disprețuiau pentru că nu știau să scrie sau să citească. Îi tratau ca pe proprii sclavi și le ignorau cultura și tradiția. Principalul lor scop este să îi civilizeze prin impunerea propriilor tradiții și mod de a gândi.

Această situație a devenit insuportabilă pentru populația indiană și în 1857 prima mare rebeliune a avut loc în nordul Indiei. Această rebeliune a fost numită „Primul Război de Independență” și a fost pentru prima dată când populația indiană s-a mobilizat în număr mare pentru a lupta contra dominației engleză. Din păcate această rebeliune a fost înăbușită și colonizarea engleză a continuat.

Mari lideri englezi cum ar fi Mahatma Gandhi și Jawaharlal Nehru au inițiat, organizat și condus forme de rezistență non violentă împotriva dominației coloniale engleze și rezultatul a fost câștigarea independenței în 1947.

Datorită creșterii importanței pentru economia engleză, India s-a făcut cunoscute în lumea întreagă ca fiind perla coroanei britanice.

Odată ce și-a câștigat independența India a început să se vindece și să își recapete identitatea.

Astăzi India este încă o țară a contrastelor: puterea sa economică este o forță majoră dar sistemul social este unul al extremelor. Există o clasă foarte bogată și una foarte săracă în societatea indiană. În India există bogăție pe de o parte și

Company was founded and soon the British Empire through it ruled over the major Indian cities such as Calcutta, Bombay, and Madras.

The British colonization of India respected in many ways the classical pattern. After several wars, the British forces overcome the Indian one and the English domination began. The British colonists considered the Indian population as savage and despised them because they did not know how to write or read. They treated them as their personal slaves and completely ignored their culture and tradition. Their main goal was to “civilize” them by imposing their own traditions and way of thinking.

This situation became unbearable for the Indian population and in 1857, the first big rebellion took place in the north of India. This rebellion was named the “First war of Indian Independence” and it was the first time when the Indians fought in massive numbers against the presence of the British domination. Unfortunately, the rebellion failed and the British colonization continued.

Great Indian leaders such as Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru initiated, organized and lead a non-violent form of resistance against the British colonial domination and the result was the gaining of independence in 1947.

Due to the ever-growing importance for the British economy, India was known in the entire world as the pearl of the British Crown.

Once gained its independence India began to heal itself and reestablished her self-esteem.

Today India is still a country of contrasts: its economic power is a growing force but the social system is one of extremes. There is the wealth class of the Indian society and the very poor one. In India you can see very rich people on one side and poverty, overpopulation and environmental pollution on the other side.

In what concerns the integration of the Western values in the Indian population and culture, we definitely can say that the British influence is still omnipresent in the Asian continent. A perfect example in this regard is the

sărăcie, suprapopulare și poluare pe de alta.

În ceea ce privește integrarea valorilor vestice în cultura indiană putem afirma cu certitudine că influența engleză este încă prezentă pe continentul asiatic. Un exemplu concludent în acest sens este persistența limbii engleze. Explicarea acestui fenomen este una simplă: coloniștii englezi și-au impus valorile și cultura prin predarea limbii lor.

Există mai multe moduri de a prezenta schimbul intercultural între Anglia și India. Nenumărare eseuri și romane au ca subiect relația ambiguă dintre cele două națiuni.

INDIA ȘI VS NAIPAUL

India și continentul asiatic au fost întotdeauna, pentru europeni, ceva special tărâmurile ale misterului și legendelor. Totul pe continentul asiatic este diferit de Europa. Credințele lor, orașele unde trecutul se împletește cu prezentul și mai ales religia lor care este atât de diferită de cea creștină. Anumite acțiuni pe care un european le consideră șocante pentru indieni sunt normale. Un exemplu concludent este Gangele cea mai venerată apă din India. Atunci când coloniștii englezi, obișnuiți cu reguli stricte de comportament, au venit în India au fost șocați să vadă că indieni considerau normal să bea din aceleași ape în care se spălau, își spălau morții, hainele sau luau apă pentru temple. Pentru Indieni acest lucru era normal deoarece Gangele este sacru pentru ei. Și acesta este doar un singur exemplu există o mulțime alte exemple.

Un autor englez a subliniat aceste diferențe în operele sale. Acest scriitor este VS Naipaul.

VS Naipaul este considerat ca fiind unul dintre cei mai importanți scriitori ale cărui opere prezință lumea indiană și câștigător al Premiului Nobel pentru literatură în 2001. Romanele lui prezintă

persistence of the English language. The explanation for this phenomenon is a simple one: the British colonists imposed their values and culture by teaching the Indian population their language.

There are many different approaches to the topic of intercultural exchange between the British and the Indian population. Uncountable essays and novels deal with the ambiguous relationship between these two nations. One interesting phenomenon is that the authors from both sides write from different angles and perspectives.

INDIA AND VS NAIPAUL

India and the Asian continent as a whole have always been for the Europeans something special lands of mystery and legends. All on the Asian continent is different from the known world of, the Europeans. Their beliefs, their cities where the past is tangled with the present and especially their religion which is so different of the Christian one. The difference from what a European considers shocking is natural for an Indian. Let us take as an example the Ganges the Indian most venerated water. When the English colonists, used with the strict rules of behavior, came in India they were shocked to see that the Indian considered natural to drink from those waters where they washed themselves, washed the dead men, or their clothes or even took the water to their temples. However, for Indians this was something normal because the Ganges is sacred to them. And this is only an example there are so many others.

An English writer underlined these differences in his writings. This author is VS Naipaul.

VS Naipaul is generally considered the leading novelist of the English speaking Caribbean, and winner of the Nobel Prize in literature in 2001. Naipaul's writings deal with the cultural confusion of the Third World and the problem of an outsider, a reflection of his own experience as an Indian in the India, an Indian in England and a traveler in the post colonial world.

confuzia culturală care există în Lumea a Treia și situația unui exilat, o reflexie a propriei experiențe ca Indian în India, Indian în Anglia și călător în lumea postcolonială.

Sir VS Naipaul este un eseist și romancier care s-a născut în Trinidad, a crescut în India și care a ales Anglia să locuiască. El și-a început cariera literară în 1950. El și-a construit reputația de scriitor talenta pe primele sale romane ca *The Mystic Masseur*, *A House for Mr. Biswas* și *In a Free State*. În anii 60 și 70 a provocat o serie de controverse cu romanele sale despre cultura postcolonială din Caraibe, Africa și India. Opera lui i-a adus atât fani cât și critici.

Călătoriile sale în anii 60 și 70 l-au convins că India nu are o ideologie – și asta semnifică eșecul atât al lui Gandhi cât și al Indiei. În timpul unui secol de cuceriri civilizația Indiană a adoptat ca mod de supraviețuirepractici magice forme sociale constrângătoare.

Rezultatul primei întâlniri dintre India și Naipaul este reflectat în cartea sa *India: A Wounded Civilization*: sărăcia continuă, tendința indienilor de a se agăța de ideea trecutului prestabilit al țării lor, persistența restricțiilor de castă și a umilirilor sunt limite imposibile de trecut. Criticile lui VS Naipaul sunt îndreptate către religia națională indiană Hinduismul care spune el „ne-a expus la sute de ani de înfrângere și stagnare....A dat oamenilor....nici o idee de sta. A înrobit un sfert de populație și întotdeauna a lăsat întregul fragmentat și vulnerabil” incapabil „să răspundă provocării”.¹

Criticii au subliniat sumbrul visiunii lui VS Naipaul, judecata aspră a Hinduismului și a moștenirii lui Gandhi – opoziția față de industrializare, refuzul de a susține politic India ca națiune, retragerea sa dintr-o lume dificilă. Toate acestea reflectă rănilor Indiei. Există totuși și optimism în cărțile sale, speranța pe care Naipaul o vede în mișcările celor oprimați,

Sir VS Naipaul is an essayist and novelist who is Trinidadian by birth, Indian by descent and British by choice. He began his literary career in the 1950s. He built his reputation as a skilled writer based on his first novels such as *The Mystic Masseur*, *A House for Mr. Biswas* and *In a Free State*. During the 60s and the 70s he provoked a series of controversies for his essays and books on the post-colonial culture on the Caribbean, Africa and India. His work brought him both fans and critics.

His travels to India during the 60s and the 70s convinced him that “India is without an ideology – and that was the failure of Gandhi and India together.” Lacking an “idea of the state” and the accompanying attitudes towards their history, Indians, he says, have “no identity beyond the tenuous ecumenism of Hindu beliefs.” During “century of conquest”, Indian civilization adopted as “an apparatus for survival.....magical practices and imprisoning social forms.”

The result of Naipaul’s first encounter to India is reflected in his book *India: A Wounded Civilization*: the continuing poverty, the tendency of Indians to cling to their idea of their country’s “established past”, the persistence of caste restrictions and humiliations are limits impossible to overcome. Naipaul critics are directed especially towards the Indian national religion Hinduism which, he says, “has exposed us to a thousand years of defeat and stagnation....It has given men....no idea of the state. It has enslaved one quarter of the population and always left the whole fragmented and vulnerable” unable “to respond to the challenge.”³

Reviewers have stressed the darkness of Naipaul’s vision, his harsh judgments of Hinduism and of Gandhi’s legacy – his opposition to industrialization, his failure to engage in political action that will lead India to a concept of nationhood, his withdrawal instead “from the difficult world.” All these do comprise wounds of India’s civilization. Yet there is also optimism in this book, hope that Naipaul places in movement of the oppressed,

reprezentând forme de protest față de starea de status quo și semne pozitive pentru viitorul lor și al Indiei. El scrie despre neștiuta Indie în mișcare, vizitând orașele, căutând și găsind locurile de muncă, simțind mândrie în realizări și un nou sentiment al sinelui.

În *India: A Wounded Civilization*, recunoașterea lui VS Naipaul a Shiv Sena – o mișcare indiană din Bombay – reflectă compasiunea sa pentru desrădăcinați, întărindu-i credința că trecutul, istoria unei națiuni, nu trebuie ignorat dar revitalizat prin contribuția sa la prezent.

Paisprezece ani mai târziu, în *India: A Million Mutinies Now*, VS Naipaul este mai optimist în ceea ce privește viitorul Indiei.

În timpul numeroaselor sale vizite din 1962 Naipaul a fost martorul acomodării treptate a Indiei cu lumea exterioară, fapt care a dat naștere „vioiciunii intelectuale în secolul XX: o presă liberă, o constituție, grija față de lege și instituții, ideii de moralitate, bună creștere și responsabilitate intelectuală separată de cerințele religiei”. Aceste principii și instituții împreună cu idea de libertate care, începând cu revolta împotriva englezilor în 1857-58 până în prezent, a dominat India, fiind bazele democrației sale. Totuși libertatea în India, ca peste tot, are costul său.²

Optimismul său în ceea ce privește viitorul Indiei stă în începuturile conștiinței de sine. Revolta împotriva sărăciei, împotriva acsteiși discriminării de clasă și a corupției politice expune aceste injustiții. Oricât de diferite ar fi aceste mișcări ele au contribuit la conceptul de națiune ca sursă a legii, civilizației și dreptății. Naipaul propune trei măsuri esențiale pentru viitorul democrației indiene: creșterea economiei, lideri politici aleși din rândul poporului indian și dezvoltarea educației.

În concluzie, Trilogia Indiană a lui Naipaul este importantă deoarece desfășoară în fața ochilor noștri istoria

which are both protest of the status quo and positive actions for their future and India's. He writes of “unknown India on the move,” entering the cities, seeking and finding work, experiencing pride in achievements, a new sense of self.

In *India: A Wounded Civilization* Naipaul's acceptance of the Shiv Sena – an Indian movement from Bombay – reflects his compassion for the “dispossessed”, even as it conveys his belief that the past, a nation's history, must not be dismissed but it should be revitalized by its contribution to present deeds.

Fourteen years later, in *India: A Million Mutinies Now*, Naipaul is more optimistic about India's future. During his many visits since 1962 Naipaul has witnessed India's gradual accommodation to “the outside world”, which has produced its “intellectual liveliness in the late 20th century: a free press, a constitution, a concern for law and institutions, ideas of morality, good behavior, and intellectual responsibility quite separate from the requirements of religion.” These principles and institutions, along with the “idea of freedom” which, from the mutiny against the British in 1857-58 to present has pervaded India, are the basis of its democracy. However, freedom in India, as everywhere else, has its own costs.⁴

His optimism regarding India's future lies in “the beginnings of the self-awareness.” Rebellions against poverty, against caste and class discrimination and against political corruption expose these injustices. However varied the movements are they contributed to the concept of nationhood as “the source of law and civility and reasonableness.” Naipaul proposes three measures essential to the future of Indian democracy: growth of the economy, political leaders emerging from the people and cognizant of their needs and the extension of education.

In **conclusion**, Naipaul's Indian trilogy is special mainly because it unfolds before our eyes the entire history of India. Naipaul is a fine observer of India's evolution starting with its colonial past continuing with its struggle for independence and ending with a detailed

Indiei. VS Naipaul este un observator atent al evoluției Indiei începând cu trecutul ei colonial, continuând cu lupta ei pentru independență și terminând cu o analiză detaliată a situației prezente, fapt reflectat și în cărțile sale.

BIBLIOGRAPHY

(Lilian Feder, 2001), [*THE MAKING OF A WRITER*], Ed. ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., UNITED STATES, 2001.

(V.S. Naipaul, 1992), [*An Area of Darkness A Discovery of India*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992

(V.S. Naipaul, 1992), [*India: A Wounded Civilization*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992

analysis of the present day situation. His books reflect these changes. For example, in the first two books *An Area of Darkness* and *India: A Wounded Civilization* the tone of the author was personal and angry because India was still resenting its past and was unwilling to let it go. His tone became gentler and more compassionate in his third book as he observes the changes that are taking place in his ancestral land.

BIBLIOGRAPHY

(Lilian Feder, 2001), [*THE MAKING OF A WRITER*], Ed. ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., UNITED STATES, 2001.

(V.S. Naipaul, 1992), [*An Area of Darkness A Discovery of India*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992

(V.S. Naipaul, 1992), [*India: A Wounded Civilization*], Ed. Vintage Books, A Division of Random House, Inc., New York, 1992

¹ Lilian Feder, THE MAKING OF A WRITER, ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., 2001, pag 124

² Lilian Feder, THE MAKING OF A WRITER, ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., 2001, pag 132

³ Lilian Feder, THE MAKING OF A WRITER, ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., 2001, pag 124

⁴ Lilian Feder, THE MAKING OF A WRITER, ROWMAN&LITTLEFIELD PUBLISHERS, INC., 2001, pag 132